

ELS GERMANS PUIGNERÓ, RECTORS DE LA CASTANYA

XAVIER CATEURA I VALLS

Fa anys, un religiós claretà, el pare Domingo Ramonet, va ser enviat pels seus superiors a predicar, en Santa Missió, a un llogaret encaixat entre les muntanyes del Montseny: La Castanya.

Això va ser a la primeria del mes de setembre de l'any 1894 quan aquest missioner, resident a Vic, va enfilat el camí que marxa de davant l'església de Sant Martí del Brull cap a Collformic per, a lloms d'un matxo, arribar a l'església de sant Cristòfol que presideix la vall de La Castanya.

Des del púlpit d'aquella petita església, i per espai de varis dies, aquell abrandat orador va adreçar les seves prèdiques a uns astorats feligresos poc acostumats a escoltar unes paraules tan directes i contundents.

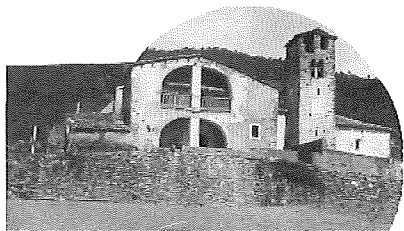
Molt malament deuria acabar la seva tasca missionera i molt empiapat aquell predicador quan, de tornada cap a Vic, s'aturà a Collformic uns moments i traient-se les espadenyes que calçava les va espolsar ben fort per, segons va explicar al rector de La Castanya que l'acompanyava, no emportar-se d'allà ni la pols de la terra on havia anat a predicar...¹

1 El P. Domingo Ramonet i Vilar (1833-1903), va ser un predicador claretà molt popular per l'entusiasme i la contundència que posava en les seves predicacions. Aquest fet va succeir després de predicar en Santa Missió en aquella parròquia. Pel que fa a això d'espolsar-se les espadenyes, fa referència al text de l'evangelista Mateu, quan diu: «I el qui no us aculli ni escolti les paraules vostres tot sortint fora de la casa o de la ciutat aquella, espoleu-vos la pols dels peus vostres» (Mt 10,14).

Transcrivim el text que hem trobat a la consuetat de 1918: «De resultes d'un sermó o sermons exposats al viu pel zel ardorós del missioner, varen rebotar-se i confabular-se els feligresos de La Castanya donant per resultat que el dia de la Comunió General de la Santa Missió, ni un home de la parròquia se acostà a la Santa Taula, i per això pot deduir-se del concurs de les dones. Diu que el P. Ramonet, al ésser a Collformic, de tornada a llur residència, se tragué les espadenyes que calçava, i esposant-se-les fortament, afegí, que d'aquella terra ni se'n volia emportar la pols de la sola del calçat. Senzillament feu reviure un passatge evangèlic».

Aleshores el rector de La Castanya era mossèn Ramon Rota i Camprubí (1859-1929), que va regir aquella parròquia de 1893 a 1908 i que va explicar aquest fet del pare Ramonet.

LA CASTANYA

*Conjunt de l'església i rectoria de
La Castanya.*

Però abans de parlar de la vida dels germans Puigneró, expliquem breument, per qui no coneix aquella terra enlairada, que La Castanya és una vall del Montseny que pertany al municipi del Brull, i que està situada al vessant marítim d'Osona, tocant ja a la comarca del Vallès Oriental, termenant doncs, amb el municipi del poble del Montseny.²

La primera notícia documentada de l'existència del topònim Castanya –

com a *Chastania*– és de l'any 993.

Com és habitual, una església regia aquella vall. La de La Castanya està dedicada, com hem dit, a sant Cristòfol. Va ser consagrada el 7 de juny de 1082 pel bisbe de Vic Berenguer Sunifred de Lluçà.³

Segons explica el doctor Junyent, el 1576 el pintor Beltran Badia havia fet un retaule per a l'altar major, que més tard va ser substituït per un de barroc que, com altres objectes de l'església, va ser destruït durant la Guerra Civil de 1936.⁴

En el famós *Diccionario geográfico...*, de Pascual Madoz, s'hi diu que La Castanya està situada: «en terreno alto, al pie de la montaña de Matagallos o de la Castaña, con buena ventilación y clima sano, y no muy frío. Tiene 16 casas diseminadas por el término; una iglesia parroquial (San Cristóbal), servida por 1 cura de ingreso, y varias fuentes de excelentes aguas para el surtido del vecindario (...). El terreno es montañoso, de inferior calidad, la mayor parte cubierta de bosques arbolados,

2 Per saber més coses sobre la història de La Castanya, així com de tot el terme del Brull, vegeu: PLADEVALL I FONT, Antoni. *El Brull. Un terme entre la Plana de Vic i el Montseny*. Diputació de Barcelona, 1998.

3 «Berenguer, bisbe d'Osona, acut al lloc de la Castanya, a prec del vescomte Ramon de Cardona, d'Umbert de les Agudes, de Berenguer Sang de Tagamanent i dels altres parroquians, i hi dedica l'església de Sant Cristòfol. Amb aquest motiu li concedeix les trenta passes per al cementiri, li confirma les primícies i les obligacions, la sotmet a la seu de Vic i fixe el seu terme parroquial. Alhora diferents personatges li fan donacions», ORDEIG I MATA, Ramon, *Les dotalies de les esglésies de Catalunya*, vol. II, segona part, p. 252-254.

4 JUNYENT I SUBIRÀ, Eduard, «Itinerario histórico de las parroquias del obispado de Vich», *Hoja Parroquial (separata) 1945-1952*, Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic (ABEV).